

UZASADNIENIE

W dniu 11 lutego 2019 r. (...) -Logistyka Sp. z o.o. z/s w K. wniosła do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew przeciwko Wojewódzkiemu Szpitalowi (...) – Curie w Z., domagając się zasądzenia na swą rzecz od pozwanego kwoty 161.530,63 zł z odsetkami:

- ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 136.843,54 zł od dnia 5 lutego 2019 r. do dnia zapłaty;

- ustawowymi za opóźnienie od kwoty 24.687,09 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty

oraz zwrotu kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że powód w ramach konsorcjum przystępował do przetargów organizowanych przez pozwanego na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych. W związku z wyborem oferty powoda, strony zawarły szereg umów w zakresie sprzedaży produktów leczniczych, na podstawie których pozwany dokonał zakupu produktów leczniczych, dostarczonych przez powoda. Pozwany odebrał zamówione produkty lecznicze wraz z fakturami. Pomimo upływu terminów płatności wskazanych w poszczególnych fakturach, pozwany nie dokonał zapłaty za dostarczone mu produkty .. (...) piśmie z 22 marca 2017 r. powód wezwał pozwanego do uregulowania powstałego zadłużenia, nadto wyznaczył pozwanemu dodatkowe terminy dobrowolnego spełnienia świadczenia, jednak do dnia wytoczenia powództwa pozwany nie uregulował zaległości. (pозew k. 4-11)

Nakazem zapłaty z 29 marca 2019 r., wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu. (nakaz zapłaty k. 11v)

Pismem z 17 kwietnia 2019 r. pozwany (...) w Z. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając nakaz w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości, nieobciążanie pozwanego kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego w przypadku rozstrzygnięcia na niekorzyść pozwanego na zasadzie art. 102 k.p.c., odstąpienie od zasądzenia na rzecz powoda odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych oraz odsetek ustawowych, a także o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Pozwany podniósł zarzut zapłaty części należności głównej wynikającej z faktur oraz zarzut braku podstawy prawnej do żądania odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych ze względu na nie zawarcie w umowie explicite możliwości ich żądania.

Pozwany wskazał na okoliczność, iż dokonał na rzecz powoda zapłaty kwoty 35.403,63 zł kiedy tylko stało się to możliwe, powód zaś wniósł pozew przedwcześnie oraz bezpodstawnie. Wskazano, że żądanie odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych jest nieuzasadnione, jednocześnie stanowi naruszenie art. 5 k.c. w tej postaci, że powód czyni ze swego prawa użytek sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa, a przede wszystkim – zważając na charakter działalności pozwanego – z zasadami współzycia społecznego. Zakwestionowano nałożenie na pozwanego obowiązku na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, wobec uregulowania części należności oraz wskazano na dramatyczną sytuację pozwanego - z uwagi na prowadzoną działalność nie przynosi ona zysku. Podniesiono, że umowy z NFZ, stanowiące główne źródło środków pieniężnych, którymi dysponuje szpital, nie pokrywają nawet rzeczywistych kosztów świadczonych usług – szpital posiada ogromny dług, obejmujący zarówno zobowiązania pracownicze, cywilnoprawne, jak i publicznoprawne. (sprzeciw k. 12v-16)

Postanowieniem z 4 lipca 2019 r. przekazano sprawę do rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Łodzi. (postanowienie k. 66v)

Pismem z 25 września 2019 r., w związku z częściową spłatą dokonaną przez pozwanego, powód cofnął powództwo co do kwoty 35.403,63 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia co do tej kwoty oraz wniósł o zasądzenie od pozwanego na

rzecz powoda pozostałej części zadłużenia w kwocie 126.716,74 zł wraz z odsetkami, na którą składają się następujące należności:

- kwota 101.439,91 zł - tytułem należności głównej wraz z odsetkami ustawowymi w transakcjach handlowych, liczonymi od 5 lutego 2019 r. do dnia zapłaty,

- kwota 24.687,09 zł – tytułem odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych od należności głównej (136.843,54 zł) wliczonych na dzień wniesienia pozwu w (...) (11 luty 2019 r.) wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od 11 lutego 2019 r. do dnia zapłaty,

- kwota 589,74 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie od zapłaconej części należności głównej z faktur VAT (35.403,63 zł) liczonych od 5 lutego 2019 r. do 9 kwietnia 2019 r. (pismo procesowe k. 70)

W piśmie z 29 października 2019 r. pozwany podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w sprzeciwie od nakazu zapłaty. (odpowiedź na pozew k. 362-365)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) -Logistyka Sp. z o.o. w K. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży produktów leczniczych w ramach prowadzonej hurtowni farmaceutycznej. (wydruk z KRS k. 81-93)

Powód w ramach konsorcjum firm: (...) S.A. z/s w K. (lider) oraz (...) -LOGISTYKA Sp. z o.o. z/s w K., przystępował do przetargów organizowanych przez pozwanego – Wojewódzki Szpital (...) – Curie Z., który jest podmiotem leczniczym w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej. (umowy konsorcjum k. 126, k. 135, k. 145-146, k. 172-173, k. 183-184, k. 199-200, k. 208-209)

Wojewódzki Szpital (...) -Curie w Z. zawarł z opisanym konsorcjum, w trybie ustawy Prawo zamówień publicznych umowy (w zakresie wyszczególnionych pakietów opisanych jako załączniki do poszczególnych umów):

- nr (...) na dostawy leków, płynów, opatrunków, kompresów - z 23.02.2016 r.;

- nr (...) na dostawy leków, płynów, opatrunków, kompresów – z 15.03.2016 r.;

- nr (...) na dostawy leków, płynów infuzyjnych, opatrunków, kontrastów, substancji do receptury - z 01.06.2016 r.;

- nr 2A/(...) na dostawy leków, płynów infuzyjnych, opatrunków, kontrastów, substancji do receptury - z 10.06.2016 r.;

- nr (...) na dostawy leków, opatrunków, kontrastów - z 28.06.2016 r.;

- nr (...) na dostawy leków, opatrunków - z 21.03.2017 r.;

- nr (...) na dostawy leków – z 29.06.2017 r.;

- nr (...) na sprzedaż i dostawę leków, opatrunków, kompresów, płynów – z 27.03.2018 r.

Zgodnie z § 2 ust. 14 każdej z umów, w czasie trwania umowy wykonawca nie mógł zablokować dostawy oferowanego asortymentu ani od niej odstąpić, bez względu na przyczynę. W § 3 każdej z umów strony ustaliły, że wykonawca każdorazowo do realizowanych dostaw dołączy list przewozowy, dokument WZ lub fakturę VAT zawierającą nr umowy, nazwę towaru, ilość, cenę oraz termin płatności. (umowa nr (...) k. 108-110, aneks nr (...) k. 127, umowa nr (...) k. 128-130, aneks nr (...) k. 136, umowa nr (...) k. 137-139, aneks nr (...) k. 148, aneks nr (...) k. 149, umowa nr (...) k. 150-152, aneks nr (...) k. 175, aneks nr (...) k. 176, umowa nr (...) k. 177-179, umowa nr (...) k. 188-190, aneks nr (...) k. 186, umowa nr (...) k. 202-204, umowa nr (...) k. 211-214, aneks nr (...) k. 246, aneks nr (...) k. 247)

Na podstawie zawartych umów, pozwany dokonał zakupu od powoda produktów leczniczych, które zostały dostarczone do pozwanego. Pozwany odebrał zamówione produkty wraz z fakturami, które zostały podpisane przez

przedstawiciela pozwanego bezpośrednio przy odbiorze towaru, który tym samym potwierdził dostawę produktów jako zgodną z ilością i rodzajem produktów leczniczych wskazanych na fakturze. W razie ewentualnych rozbieżności w dostarczonych produktach leczniczych strony dokonywały korekt, wystawiając faktury korygujące. (faktury VAT k. 248-360)

Wobec powstania zaległości w zapłacie, powód pismem z 22 marca 2017 r. wezwał pozwanego Szpital do uregulowania powstałego zadłużenia, które na dzień sporządzenia pisma wynosiło 518.697,03 zł. Jednocześnie wskazano, aby powyższe pismo potraktować jako próbę wyjaśnienia w drodze rokowań ewentualnych spornych kwestii co do zadłużenia pozwanego Szpitala w terminie do 5 kwietnia 2017 r. Wskazano, że w razie braku zgłoszenia zastrzeżeń co do wysokości i zasadności przedstawionych roszczeń oraz braku ich zapłaty, sprawa zostanie skierowana na drogę postępowania sądowego. Do pisma załączono zestawienie nieuregulowanych należności obejmujące numer dokumentu, datę wystawienia, termin płatności, wartość dokumentu, wartość do zapłaty oraz ilość dni po terminie płatności. (pismo z 22.03.2017 r. k. 101, zestawienie nieuregulowanych należności k. 102-105)

Powyższe wezwanie doręczono pozwanemu Szpitalowi w dniu 31 marca 2017 r. (dowód doręczenia k. 106-107)

W dniu 12 kwietnia 2019 r. pozwany Szpital dokonał zapłaty na rzecz powoda kwoty 35.403,63 zł tytułem spłaty należności głównej. (potwierdzenie transakcji k. 72)

Przedmiotowa wpłata została rozksięgowana zgodnie z poleceniem pozwanego Szpitala. (okoliczność niesporna)

Po zaksięgowaniu wpłaty, do zapłaty przez pozwanego Szpital na rzecz powodowej Spółki pozostała kwota 101.439,91 zł tytułem należności głównej z nieuregulowanych faktur VAT, kwota 24.687,09 zł tytułem skapitalizowanych odsetek od przeterminowanych faktur naliczona do dnia wystąpienia z pozwem w (...), tj. do 11.02.2019 r. oraz kwota 589,74 zł tytułem odsetek ustawowych w transakcjach handlowych naliczonych od zapłaconej po wytoczeniu powództwa kwoty należności głównej (tj. od kwoty 35.403,63 zł) za okres od 05.02.2019 r. do 09.04.2019 r. (zestawienie k. 71)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie załączonych dokumentów, których prawdziwość nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie strony, w wyniku zakończenia postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, zawarły osiem umów na sprzedaż pozwanemu przez powoda produktów leczniczych. W wyniku realizacji zawartych umów, powodowa spółka dostarczała pozwanemu szpitalowi towar zgodnie z zamówieniem, co dokumentowano stosownymi fakturami VAT. Powód domagał się zapłaty na podstawie wystawionych przez siebie faktur.

Pozwany Szpital nie zakwestionował żadnych okoliczności faktycznych wskazanych przez powodową Spółkę, w szczególności faktu prowadzenia współpracy między stronami, zawarcia umów, faktu doręczenia i daty doręczenia faktur VAT oraz towarów. Pozwany zakwestionował jedynie wysokość pierwotnie dochodzonej przez powoda kwoty wobec spłaty części zobowiązania oraz podstawę żądania odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych.

Podstawę prawną żądania powoda stanowi art. 535 k.c. Zgodnie z tym przepisem przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Zawarcie umowy sprzedaży może nastąpić w wyniku negocjacji lub złożenia oferty, również w trybie aukcji lub przetargu (art. 66–72 k.c.).

W pierwszej kolejności należało wskazać, że zgodnie z twierdzeniem pozwanego, doszło do częściowego spełnienia świadczenia w dniu 12 kwietnia 2019 r., tj. w zakresie kwoty 35.403,63 zł. W zakresie tej kwoty powód cofnął powództwo.

Według art. 203 § 1 k.p.c. powód, aż do wydania wyroku, może cofnąć pozew bez zgody pozwanego, jeżeli cofnięcie połączone jest ze zrzeczeniem się roszczenia. W niniejszej sprawie cofnięcie powództwa nastąpiło ze zrzeczeniem się roszczenia, a zatem dla ważności tej czynności procesowej nie była konieczna zgoda pozwanego. Ponadto w ocenie sądu okoliczności sprawy nie wskazywały, aby czynność ta była niedopuszczalna ze względu na sprzeczność z prawem lub zasadami współżycia społecznego ani ze względu na zamiar obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.).

W świetle powyższych okoliczności należało uznać, że w sprawie doszło do skutecznego cofnięcia przez powoda pozwu w zakresie kwoty 35.403,63 zł, czego konsekwencją była konieczność umorzenia w tym zakresie postępowania na podstawie art. 355 k.p.c., o czym Sąd orzekł w pkt 2 wyroku.

W ocenie Sądu pozostałe podniesione przez pozwanego zarzuty nie są zasadne.

W omawianej sprawie strony ustaliły warunki współpracy polegające na tym, że pozwany zamawiał u powoda środki lecznicze. W związku z dokonaną dostawą powodowa Spółka wystawiała stosowne faktury, obejmujące dane opisane w każdej zawartych z pozwanym Szpitalem umów.

Z zebranego materiału wynika, że pozwany Szpital zalegał z płatnościami za faktury wystawione przez powodową Spółkę. Powód pismem z 22 marca 2017 r. wzywał pozwany Szpital do spłaty zaległości, ewentualnie do wyjaśnienia spornych kwestii dotyczących zadłużenia.

W ocenie Sądu, niezasadny był zarzut przedwczesności niniejszego powództwa. Powód wykorzystał bowiem tryb polubownego rozwiązania sporu określony łączącymi strony umowami – zawezwał pozwanego do zawarcia ugody, a do zawarcia ugody nie doszło z powodu braku reakcji pozwanego i wskutek jego biernej postawy. W przedstawionej sytuacji, wobec postawy pozwanego, niecelowe było wnoszenie do sądu wniosku o zawezwanie do próby ugodowej. Jednocześnie tryb polubownego rozwiązania sporu przewidziany przez strony w § 11 (umowa z 27.03.2018 r.) oraz § 12 (pozostałe umowy) zawartych umów, nie stanowił przeszkody do wytoczenia powództwa. Jednocześnie z uwagi na tryb zawierania umów przez strony (Prawo zamówień publicznych), powód nie miał prawnej możliwości negocjacji warunków umowy i był nimi związany.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od pozwanego Szpitala na rzecz powodowej Spółki kwotę 101.439,91 zł tytułem należności głównej wynikającej z faktur VAT – zgodnie z żądaniem powoda.

Odnosząc się do wysokości odsetek od zasądzonej kwoty, należało zważyć, że szczególne uprawnienia wierzyciela i obowiązki dłużnika w związku z terminami zapłaty w transakcjach handlowych określa ustawa z dnia 8 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U.2016.684 t.j.), która reguluje sposób ustalania przysługujących wierzycielowi odsetek za zwłokę z tytułu przedłużenia terminu płatności, w zależności od tego, czy termin zapłaty został ustalony w umowie czy też nie.

Zgodnie z postanowieniami tej ustawy transakcją handlową jest umowa, której przedmiotem jest odpłatne dostarczanie towaru lub odpłatne świadczenie usług, jeżeli strony tej umowy zawierają ją w związku z wykonywaną przez siebie działalnością gospodarczą lub zawodową.

Wskazana ustawa przewiduje możliwość żądania odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego. W omawianej sprawie do żądania odsetkowego będzie miał zastosowanie art. 8 ust. 1 wskazanej ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, zgodnie z treścią którego: w transakcjach handlowych, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki w wysokości odsetek za zwłokę określanej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie;
- 2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie albo wezwaniu, o którym mowa w art. 6 ust. 2 i 3.

Ustawą z dnia 9 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1830) dodano art. 4a do przywołanej powyżej ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2013 r. Poz. 403 ze zm.), który wprost wyłącza stosowanie kodeksu cywilnego - do transakcji handlowych nie stosuje się przepisu art. 481 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz.U. z 2014 r. poz. 121, ze zm.).

Wobec powyższego o odsetkach od zasądzonej kwoty Sąd orzekł na podstawie art. 8 ust. 1 z dnia 8 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, zasądzając ustawowe odsetki za opóźnienie w transakcjach handlowych zgodnie z żądaniem powoda.

Nadto, w ocenie Sądu, uzasadnione było naliczenie przez powoda odsetek od nieuregulowanych przez pozwanego w terminie faktur VAT, które skapitalizowane do dnia 5 lutego 2019 r. stanowiły kwotę 24.687,09 zł oraz odsetek od kwoty uiszczonej już po wytoczeniu powództwa, tj. 35.403,63 zł za okres od 5 lutego 2019 r. do 9 kwietnia 2019 r. w kwocie 589,74 zł.

Zgodnie z brzmieniem art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Na mocy art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Wobec powyższego o odsetkach od zasądzonej kwoty 24.687,09 zł (tytułem skapitalizowanych odsetek) Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., zasądzając ustawowe odsetki za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym, tj. od 11.02.2019 r.

Jednocześnie nie uwzględniono wniosku pozwanego Szpitala o nieobciążanie go obowiązkiem zapłaty odsetek na rzecz powoda w oparciu o art. 5 k.c., z uwagi na dramatyczną sytuację finansową pozwanego. Pozostawanie przez pozwanego w trudnej sytuacji finansowej nie ma żadnego wpływu na prawo powoda do żądania odsetek, gdyż jak wskazywano wyżej, odsetki te należą się bez względu na to, czy do opóźnienia dochodzi z winy pozwanego. Żądanie zasądzenia odsetek za opóźnienie nie może więc zostać uznane za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Jednocześnie postawa pozwanego – brak reakcji na wezwania do zapłaty i propozycję ugodową przedstawioną przez powoda – wskazuje na brak chęci w poszukiwaniu sposobów ugodowego zakończenia sporu, co również przeciwstawia się zastosowaniu w stosunku do tego podmiotu szczególnej ochrony wynikającej z art. 5 k.c.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty procesu. Powódka wygrała proces w całości, zatem Sąd obciążył w całości kosztami stronę pozwaną.

Sąd miał na uwadze okoliczność, że zapłata kwoty 35.403,63 zł nastąpiła już w trakcie niniejszego procesu – powód wniósł powództwo 11 lutego 2019 r., odpis pozwu doręczono pozwanemu w dniu 4 kwietnia 2019 r., zaś wpłaty dokonano 12 kwietnia 2019 r. W sytuacji zaś gdy zapłata dochodzonej w pozwie sumy nastąpiła po wniesieniu pozwu, a więc już w toku procesu, stronę pozwaną w świetle przepisów o kosztach sądowych należy uznać za stronę przegrywającą sprawę, bez względu na to, czy zapłata nastąpiła przed, czy po doręczeniu odpisu pozwu (zob. orz. SN z 22.4.1959 r., IV CZ 37/59, OSP 1960, Nr 3, poz. 76 z notką K. P.; E. W., Przegląd orzecznictwa, NP 1961, Nr 3, s. 320; podobnie post. SN z 6.11.1984 r., IV CZ 196/84, L.; post. SN z 20.8.1979 r., I CZ 92/79, L.). W przedmiotowej sprawie powód, pomimo iż cofnął pozew w zakresie kwoty 35.403,63 zł wykazał, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu. Cofnięcie pozwu było bowiem konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda (por. postanowienie SN z 12.4.2012 r., II CZ 208/11, opublikowane w Systemie (...) Prawnej L.).

Ogółem koszty postępowania w tej sprawie poniesione przez powoda wyniosły 7.437 zł. Na koszty te złożyły się: 2.020 zł opłata stosunkowa od pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym, 5.400 zł wynagrodzenie

pełnomocnika (§ 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych - Dz.U.2015.1801 z późn.zm.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł). Wprawdzie strona pozwana wniosła o nieobciążanie jej kosztami procesu z uwagi na niezwykle trudną sytuację finansową, jednakże Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c. Ze złożonego przez pozwanego Szpitala bilansu wynika, że wg stanu na listopad 2018 roku pozwany dysponował środkami finansowymi, jednocześnie z uwagi na charakter prowadzonej działalności pozwany nie rejestruje dochodów. Należało jednak zauważyć, że powodowa Spółka starała się doprowadzić do ugodowego zakończenia sporu, zaś to strona pozwana zdawała się nie być zainteresowana tego typu rozstrzygnięciem. Pamiętać należy, że koszty sądowe stanowią jeden z elementów kosztów działalności podmiotów, które opóźniają się w zapłacie swoich wymagalnych zobowiązań. Stąd też pozwany, niezależnie od prowadzonej działalności, zobowiązany był przewidzieć konieczność poniesienia takich kosztów, zwłaszcza w sytuacji niepodjęcia rozmów - w przypadku wezwań do zapłaty kierowanych przez powoda. Podkreślenia wymaga, że sam fakt prowadzenia działalności użytecznej publicznie jest niewystarczający do nieobciążania pozwanego kosztami procesu, podobnie jak wyłącznie jego zła sytuacja ekonomiczna (por. postanowienie SN z 20.07.2012 r., II CZ 80/12, LEX nr 1231498). Gdyby bowiem ustawodawca przewidywał możliwość nieobciążania kosztami tego typu podmiotów, to zawarłby odpowiednie rozstrzygnięcie w obowiązujących przepisach.

Jednocześnie odstąpiono od obciążenia pozwanego kosztami sądowymi w kwocie 6.057 zł, których zgodnie z art. 505³⁶ k.p.c. nie pobrano od powoda.